

Sygn. akt V CSK 24/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa P. w W.

przeciwko K. A.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 czerwca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 11 września 2015 r., sygn. akt IV Ca 570/15,

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800 zł
(jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego;**

**2) przyznaje adw. P. S. z Kancelarii
Adwokackiej w B. od Skarbu Państwa - Sądu
Okręgowego w Katowicach kwotę 1800 zł (jeden tysiąc
osiemset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów
i usług tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej
świadczonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie

celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołał się na s. 3 i 4 na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., to na s. 4-7 nie przedstawił argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o istnieniu potrzeby dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni wskazanych przepisów art. 23 ust. 1 i art. 128 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (Dz.U. 2013, poz. 392 ze zm.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Łatwo przy tym dostrzec, że wszystkie te kwestie występują na tle określonych, konkretnych okoliczności faktycznych i nie mają charakteru uniwersalnego, a skarżący nie wykazuje występowania poważnych wątpliwości ani rozbieżności w orzecznictwie sądów będących przesłanką zastosowania art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 490) znajdującego zastosowanie z mocy § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 1804).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie § 6 pkt 6, § 13 ust. 4 pkt 2 i § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 461), stosowanego z mocy § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 1800).

